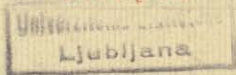

8.

Imertus 98

Ms. 703

Velecenjena, Gubernjiva gospica!

Prisrčna vam hvala, da
ste mojo sestro tako prijazno
sprejeli; bila je tako
vesela, tako srečna, ko ji je
v tujem, nepoznanem me-
stu prihitela blaga Vaša
duša na pomoč. — Verjemi-
te mi, najraje bi bila z njo
odpotovala v Trst, da bi
vendar enkrat še videla
tisto ljubo maulko ni ven,

dar neznanke. - Tam je
znan, da službujem odslej
v Smartnem pod Smarno
goro. Tudi se mi po bobinj,
skih gorah, po sneženem
Triglavu, po bistri Bistri-
ci, tudi še mi po tistih
gubkih Bobinjskih - katerih
sveti obratki so mi filozof
v pravo veselje. Tudi se mi
po vseh puhi krajih - in
kotičkih kjer sem si tečila
to nemirno - nesrečno srce.
Oj to življenje! - Kako se
sporeninja to bore, ničeva
življenje! In zdaj sedim

tukaj v Smartnem - blizu
mesta. A kaj meni to?!
Laj tam je hrup in šum -
jaz pa želim si odpocíti
in umiriti duha. - Misli
so mi tako neizbrane -
vse drugo je še v pravem
neredu. Tudi se spra-
vim kopet v pravi tir. -
Potem pa enkrat oddi,
dram proti Proter - pla
Vidim Vas. -

Nekaj pesmic miam -
posljam vam jih drugič.
Zahvaljujem se vam in
Vas pozdravljam

Vam preudana
Kristina.